

Bola založená MAS Malohont

(Hrachovo) - Jednou z možností získania financií na rozvoja vidieka sú prostriedky z EAFRD (Európsky poľnohospodársky fond pre rozvoj vidieka). Čerpanie prostriedkov z tohoto fondu je možné iba prostredníctvom prístupu LEADER (Linky akcií pre rozvoj vidieckej ekonomiky), ktorý využíva pri tvorbe rozvojových dokumentov a aktivít postup zdola nahor a tým umožňuje samotným regiónom výrazne ovplyvňovať spôsob použitia poskytnutých finančných prostriedkov zo zmieneneho fondu. Podľa údajov obsiahnutých v návrhu *Programu rozvoja vidieka na roky 2007 až 2013*, ktorý spracovalo Ministerstvo pôdohospodárstva SR, sa má v rokoch 2007 až 2013 na realizáciu projektov s využitím prístupu LEADER vyčleniť v rámci celej EÚ suma viac ako 420 mil. EUR (cca 14 mld. Sk).

Základným prvkom prístupu LEADER sú miestne akčné skupiny (MAS), v ktorých

sú zastúpené všetky sektory ovplyvňujúce sociálno-ekonomický rozvoj regiónov, to znamená verejný, podnikateľský i neziskový sektor.

MAS operujú na ucelebnom území s minimálnym počtom obyvateľov 10 000, pričom so začlenením do MAS musia súhlasiť všetky

obce tohto územia. Každá MAS si v súlade so stanovenými kritériami vypracuje stratégiu, ktorá už bude obsahovať aj konečných prijímateľov finančnej pomoci, a túto po vyhlásení výzvy predloží riadiacemu orgánu. Riadiaci orgán posúdi predložené stratégie a v zmysle platných kritérií upovedomí

Pohľad na účastníkov ustanovujúcej schôdze miestnej akčnej skupiny MALOHONT po skončení oficiálnej časti rokovania

Z obsahu:

- perspektívy turistického ruchu
- poľovnícke príhody
- pravidelné rubriky
- aktuality
- úspešná séria futbalistov

tie miestne akčné skupiny, ktoré uspeli vo výberovom procese.

Keďže vypracovanie regionálnej stratégie je odborne aj časovo náročné a prvú výzvu na predkladanie stratégie predpokladá MP SR vyhlásiť už v II. štvrtroku 2008, vznikla aj v našom regióne myšlienka založiť MAS, ktorá združuje obce mikroregiónov Sinec-Kokavsko, Teplý Vrch a Rimava-Rimavica.

(pokračovanie na strane 2)

Klenovec je dobrá a perspektívna lokalita

Od 17. do 20. mája sa v Klenovci uskutočnilo tretie kolo Slovenského pohára v paraglidingu pod názvom Klenovec CUP 2007. Tento zaujímavý, atraktívny a určite aj adrenalínový šport si našiel cestu do našej obce už pred viac ako pätnástimi rokmi. Na začiatky padákového lietania z našich kopcov sme sa spýtali Ing. Petra Totha, správcu štartovísk v lokalite Klenovec a paraglidistu, ktorý Klenovec pre milovníkov padákov a lietania objavil, a ktorého športové umenie sme mohli spolu s Klenovčanom Ing. Petrom Hrivnákom, víťazom Slovenského pohára v paraglidingu za rok 2006,

na mnohých našich športových podujatiach obdivovať.

KN: Určite bude čitateľov Klenovských novín zaujímať, prečo je Klenovec vhodný na padákové lietanie. Čím je zaujímavá práve táto lokalita?

P.T.: Táto lokalita je zaujímavá tým, že má dobré terény na štarty. Na vrcholoch kopcov, ako je Laz a Petošovo sú krásne lúčne svahy, ktoré využívame na štart. Nie len štartoviská sú vhodné, ale aj predpolia pred kopcami sú veľké. Smerom na Kokavu a Klenovec sa nachádzajú krásne trávnaté lúky, ktoré

sú predpokladom pre tvorbu dobrej termiky. Keďže kopce ako Sinec, Laz sú s prevýšením do 500 m a sú dosť masívne, dajú sa využiť aj na svahové lietanie. Podstatné je aj to, že je kde letieť. Dá sa prelietať z jednej doliny do druhej, kde sú všade polia a pasienky, tak sa paraglidista nedostane do súvislého zalesneného terénu. Smerom na Sobotu, Poltár, Revúcu všade sú doliny, ktoré sú vhodné aj k obyčajnému, aj k núdzovému pristátiu.

KN: Môžete nám prezradiť, kto objavil Klenovec pre padákové lietanie a kedy

sa začalo s paraglidingom u nás?

P.T.: V roku 1989 som prvýkrát počul o tomto športe. V roku 1990 som sa zúčastnil kurzu vo Vysokých Tatrách u doktora Gálfiho zo Športcentra Vysoké Tatry a veľmi sa mi to zapáčilo. Hneď som s manželkou kúpil padák a hľadali sme vhodné miesto, kde by sa tu v okolí dalo lietať. Keďže vtedy padáky ešte nemali takú výkonnosť, našli sme len jedno miesto, Ráztočné. A tak som sa skontaktoval s Ing. Pavlom Koncošom, vtedajším predsedom Roľníckeho družstva v Klenovci.

(pokračovanie na strane 2)

Udialo sa ...

***30. apríla** sa na námestí v Klenovci uskutočnilo tradičné stávanie „mája“ s krátkym kultúrnym programom folklórného súboru Vepor.

***1. mája** sa v Hnúšti konali obvodné oslavy Sviatku práce.

***3. mája** sa v zasadačke Obecného úradu v Klenovci konalo riadne zasadnutie obecného zastupiteľstva, ktorého hlavným bodom programu bolo riešenie bezpečnostnej a sociálnej situácie v obci.

***7. mája** sa pri príležitosti Dňa víťazstva nad fašizmom uskutočnil na Námestí Karola Salvu v Klenovci pietny akt kladenia vencov.

***9. mája** na Veľvyslanectve Francúzskej republiky v Bratislave prijal predstaviteľov obce Klenovec Pavla Struhára, starostu obce, Blaženu Hruškovú, zástupkyňu starostu a Ľubomíra Moncola nový veľvyslanec Francúzska na Slovensku Henry Cuny.

***10. mája** sa na Obecnom úrade v Klenovci zišla na svojom pracovnom stretnutí programová komisia Klenovskej rontouky.

***10. mája** sa na Obecnom úrade v Klenovci konalo pracovné stretnutie, na ktorom bol prerokovaný návrh zmeny rozhodnutia, ktorým boli vymedzené ochranné pásma vodárenskej nádrže a spôsob hospodárenia v nich.

***15. mája** sa starosta obce JUDr. Pavel Struhár zúčastnil v Hnúšti na zasadnutí mikroregiónu Sinec – Kokavsko, na ktorom boli prerokované otázky personálneho obsadenia mikroregiónu v miestnej akčnej skupine, príprava Dňa detí a Dní mesta Hnúšťa.

***21. mája** sa v Tisovci uskutočnilo zasadnutie Rady Združenia miest a obcí Gemera.

***22. mája** zasadala Komisia kultúry, vzdelávania a športu.

***23. mája** sa v Rimavskej Sobotke konalo školenie za využívanie zdrojov Environmentálneho fondu SR, na ktorom sa zúčastnil Pavel Ďurik, pracovník obecného úradu.

***25. mája** sa starosta obce JUDr. Pavel Struhár zúčastnil na Dňoch mesta Hnúšťa.

(bh)

Klenovec je dobrá a perspektívna lokalita

(dokončenie zo strany 1)

Ten bol ústretový a dovolil nám lietať v tých miestach, ktoré družstvo obhospodarovalo s tým, že budeme dodržiavať dohodnuté pravidlá. Následne sme trochu vyklčovali svah, majitelia pozemkov tiež nemali nič proti tomu a tak sme v týchto miestach lietalí dva roky. S vývojom techniky sa však naskytla možnosť lepšieho lietania a tak sme postupovali vyššie na Viliamovú a Poľanu. To boli prvé kontakty s Klenovcom. Trvalo asi štyri roky, kým sme sa dostali na zlietanie hlavných kopcov. Potom sme sa skontaktovali so starostom obce JUDr. Pavlom Struhárom, ktorý nám pomohol zorganizovať v roku 1995 prvý Gemerský zlet, na ktorý prišli paraglidisti z celého Slovenska a zúčastnil sa ho aj Ing. Pavel Vavro, v tom čase tajomník Leteckej amatérskej asociácie na Slovensku. Keď videl tieto svahy a podmienky lietania, hneď v nasledujúcom roku sa v Klenovci konal Slovenský pohár, ďalšie roky to bolo finále Slovenského pohára a Majstrovstvá Slovenska. Potom sa už Majstrovstvá Slovenska konali väčšinou v Slovinsku, kde Slováci súťažili spolu s českými paraglidistami. Na Slovensku sa lietal len Slovenský pohár, No i vtom čase sme organizovali neformálne zlety padákových kľzákov.

KN: Musím povedať, že po týchto rokoch ste sa v orga-

nizovaní podobných podujatí v Klenovci odmlčali.

P.T.: Začalo pribúdať paraglidistov. Boli tu kamaráti z Tisovca a tak sme striedali terény. Ono sa to len zdalo, že odišiel paragliding z Klenovca. On tu stále bol. Len náhodou vypadli pred dvoma rokmi jedny preteky. Pretože paraglidisti si sami vyberali terény, nám, miestnym paraglidistom len lichotilo, že pretekári si zvolili práve tieto terény pre ich súťaže. Vlni tu bol Slovenský pohár. Tento rok sa ho rozhodol zorganizovať Ing. Peter Hrivnák, ktorý aj sám súťaží, pozná dobre miestne pomery a vie za výhodných podmienok zabezpečiť vývoz súťažiacich na kopce.

KN: Tretie kolo Slovenského pohára v padákovom lietaní sa skončilo. Co môžete povedať na záver súťaže Klenovec CUP 2007?

P.T.: Čo sa týka terénu, Laze má najlepšie podmienky na padákové lietanie v Klenovci. Je vyššie ako Poľana a aj predpolia sú tam krajšie. Je možnosť lietania na viac smerov – na juh, na východ, aj na severovýchod. A výhodou je, že na Chorepe sa dá ľahko rozhodnúť, v prípade severného prúdenia, o zmene a neštartovať na Laze, ale prejsť na Petošovo.

Nesmiem tiež zabudnúť na miestnych obyvateľov, z ktorých pozemkov lietame a chcem sa im poďakovať. Ich ústretovosť, od kedy tu robíme tento šport,

je veľká. Antalíkovci a Paľo Bütör na Petošovom nám umožnili rozšíriť štartovisko. Pokosia trávu, keď je treba. Tiež na Laze Antalovci a Kľapišovci. Vďaka patri aj predsedníčke roľníckeho družstva Ing. Kataríne Struhárovej, ktorá povolila lietanie v tejto lokalite a tak sa tieto terény stali oficiálnymi štartoviskami Slovenskej leteckej amatérskej asociácie. Lyžiarsky klub Skorušina nám zapožičiava techniku, krovinorez a pílu, na udržiavanie štartovacích plôch. Klobúk dolu. Nie všade na Slovensku sú takí ľudia.

KN: Ako vidíte budúcnosť Klenovca v tomto športe?

P.T.: Do budúcnosti má Klenovec veľkú perspektívu a to nielen v padákovom lietaní. Viem, že tiež rogalisti majú záujem sem pravidelne chodiť. Veď základ štartoviska na Laze vytvorili práve rogalisti z Kokavy pod vedením Pavla Vránkeho. A my, paraglidisti, sa sem budeme určite vracáť. Klenovec je známy. Chodia sem lietať ľudia zo široka – ďaleka, z Lučene, Košíc, Rimavskej Soboty, Fiľakova, z Bratislavy a nielen zo Slovenska, ale aj z Maďarska, Poľska a Ukrajiny. Pravidelne sem chodí paraglidista z Hradca Králové, ktorý miluje tieto kopce. Je to dobrá a perspektívna lokalita.

KN: Ďakujem za rozhovor. A želám veľa pekných letov.

(bh)

Bola založená MAS Malohont

(dokončenie zo strany 1)

Ustanovujúca schôdza miestnej akčnej skupiny, ktorá má názov MAS Malohont, sa uskutočnila 15. mája 2007 o 14. hodine v sídle občianskeho združenia Ozveny v Hrachove. Schôdza, ktorú viedla splnomocnenkyňa prípravného výboru Miroslava Kubaliaková, mala zvoliť výbor a dozornú radu MAS, stanoviť ďal-

ší postup pri spracovaní jej rozvojovej stratégie a taktiež vyriešiť základné otázky fungovania MAS, to znamená manažment, financovanie činnosti, spôsob komunikácie a prezentácie a ďalšie organizačné otázky. V orgánoch miestnej akčnej skupiny majú vyvážené zastúpenie verejný, podnikateľský aj neziskový sektor a rovnomerne sú zastúpené tiež všetky mikroregióny. Člen-

mi výboru MAS sa z nášho mikroregiónu Sinec-Kokavsko po tajných voľbách stali JUDr. Pavel Struhár, Ing. Michal Kňazek a Stanislava Zvarová, členkou dozornej rady MAS sa stala Ing. Anežka Morongová. Výbor si za svojho predsedu a zároveň štatutárneho zástupcu MAS Malohont zvolil Miloša Očenaša, starostu obce Čerenčany.

(mk)

Július Molitoris osemdesiatročný

*Možno sa, Bože, prebolím
až k tebe, tam
až k tebe.*

*Ba nie vždy, Bože, nie vždy
býval si môj.*

Ja nie vždy tvoj.

A tak sa svoji minú.

*Kolko by som dal za pokoj
čo húska za hladinu.*

Milan Rúfus

Nie náhodou, ale z hlbkej potreby sa obraciam k minulosti. Všade hľadáme korene, aby sme pochopili a mohli nájsť zmysel života, zmysel nášho celoživotného snaženia. Našu prítomnosť si neviem predstaviť bez osobnosti, ktoré vo svojom diele a odkaze zanechali trvalú stopu pre svojich pokračovateľov.

K osobnostiam, ktoré významnou mierou zasiahli do kultúrneho života a spoločenského pohybu v celoslovenskom meradle, určite patrí náš jubilanť, klenovský rodák, Julko Molitoris, ktorý uvidel svetlo sveta dňa 13. mája roku 1927 v Klenovci. Jeho otec bol horárom v najvyššie položennej horárni v okolí Klenovca, na Martalúške pod Veprom. Tu spolu s bratom Vladimírom prežili v lone prírody a pod starostlivými krídlami svojich rodičov najkrajšie chvíle bezstarostného detstva. Základné školy J. Molitoris vychodil v Klenovci, potom po obsadení našich južných území Maďarskom začal chodiť do Gymnázia v Tisovci. Tu ho ako sedemnásťročného zastihlo aj Slovenské národné povstanie, do ktorého sa

ako mnoho jeho súputníkov dobrovoľne prihlásil. Vstúpil do oddielu, ktorý pôsobil v oblasti klenovských vrchov. Tu v ťažkých podmienkach prežil aj potlačenie povstania fašistickými vojskami, ktoré brutálne potlačili tento odboj a za obeť im padlo mnoho jeho priateľov, spolubojovníkov. Na toto pohnuté obdobie má Július Molitoris smutné spomienky.

Po skončení vojny sa prihlásil na štúdium na Filozofickú fakultu Univerzity Komenského, kde skončil pedagogickú aprobáciu v odbore slovenčina a dejepis. Po ukončení štúdia nastúpil na základnú prezenčnú službu do Prahy, kde pracoval ako redaktor vo vojenskom časopise Víťezná krídla. V Prahe sa zoznámil so svojou budúcou manželkou Zdenkou, s ktorou sa oženil roku 1955. Spolu vychovali tri deti.

Vrátil sa do Bratislavy, kde začal pracovať v redakcii vydavateľstva Obzor. Tu sa po určitom čase stal vedúcim redaktorom a nakoniec do roku 1968 zastával funkciu šéfredaktora. Aj jeho pričinením vyšli desiatky vzácných kníh, ktoré obohatili našu národnú kultúru. V tomto období bol nám, mladším, ako starší priateľ nápomocný pri riešení rôznych životných situácií. Nezabud-

nutelne sú stretnutia nás, klenovských rodákov, ktorí žijeme v Bratislave. Podujatia sa konali nielen v priestoroch vydavateľstva Obzor, ale aj na viarerych miestach, ktoré organizovali napríklad JUDr. Samko Černák, Daniel Zvara a iní. Tieto priateľské stretnutia boli nezabudnuteľné svojou rodinnou atmosférou a najmä možnosťou poznať mnohé osobnosti, ktoré i po desiatkach rokov prejavili hlboký vzťah k nášmu Klenovcu.

Po zlučení viacerých krajských spolkov bol vytvorený Spolok Gemerčanov v Bratislave, ktorý usporadúval roky veľmi obľúbené stretnutia Gemerčanov v PKO, ktoré sa konali za účasti stoviek Gemerčanov a ich priateľov.

Po rokoch normalizácie v sedemdesiatych rokoch minulého storočia, keď musel náš jubilanť opustiť z politických dôvodov Obzor, začal pracovať ako šéfredaktor vo Vydavateľstve VEDA v Slovenskej akadémii vied. Bol obľúbený medzi zamestnancami svojou vyrovnanou a priateľskou povahou. Okrem vydávania vedeckých a populárno - náučných kníh pričínal sa aj o vydávanie časopisov. Vytvoril aj nám mladším priestor pre publikovanie prác, napríklad v obľúbenom časopise

Svet vedy. Po „zamatovej revolúcii“ sa vrátil znovu do vydavateľstva Obzor, kde pracoval až do odchodu do dôchodku.

Tu treba pripomenúť, že časť roka žije v Klenovci, kde trávi spokojné dni na odpočinku naplnené tvorivou prácou ako jeden z najaktívnejších redaktorov Gemerských zvestí a neskoršie Klenovských novín. Okrem toho využívame jeho redaktorskú skúsenosť pri úpravách našich textov a korektúrach. Príchodom Julka Molitorisa sa zlepšila aj kvalita vydávaných príspevkov do regionálnych časopisov. Vysoko treba oceniť jeho osobnú angažovanosť pri organizovaní kultúrno - spoločenských akcií a ich propagácie v tlači. Jeho ochota a pracovný elán napriek jeho veku je obdivuhodný, čo sa prejavuje v jeho mnohovrstvej činnosti na poli kultúry.

Pri príležitosti Tvojho životného jubilea - osemdesiatnik - Ti do ďalších rokov prajem pevné zdravie, spokojnosť, pohodu a radosť v každodennom živote v kruhu blízkych. Nadovšetko Ti prajem radosť z vykonanej práce na poli propagácie Klenovca, Gemera a jeho bohatej minulosti i prítomnosti. Želáme Ti dobrý výber pri spracovaní desiatok aktualít a príspevkov zo spoločensko - kultúrnych podujatí.

Prajem Ti, aby Ťa neopustila dobrá vôľa, Tvoj milý úsmev a priateľský vzťah k ľuďom.

Nech Ti je budúci čas prajný a nech nám dožiči ďalšie roky na priateľské stretnutia v rodnom Klenovci.

Igor Tomo

Úspechy našich folkloristov

Tohtoročná jar bola pre mladých klenovských folkloristov ozaj úspešná. Na regionálnej súťažnej prehliadke choreografií a sólistov spevákov detských folklórnych súborov z okresov Rimavská Sobota a Revúca, ktorú zorganizovalo Gemersko-malohontské osvetové stredisko Rimavská Sobota a Mestské kultúrne stredisko v Hnúšti dňa 19. apríla 2007, v súťaži choreografií detských folklórnych súborov získali ocenenia: DFS Zornička - 1. miesto - Zlaté pásmo s postupom na krajskú súťaž s choreografiou Stanislavy Zvarovej - Poď sa so mnou hrať a DFS Mladost - 1. miesto - Zlaté pás-

mo s postupom na krajskú súťaž s choreografiou Stanislavy Zvarovej - Jar, jar, jar. V súťaži spevákov získala Lucia Zvarová - 2. miesto - Strieborné pásmo v I. kategórii a Katarína Zvarová 2. miesto - Strieborné pásmo v II. kategórii o postup na Hronseckú lipovú ratolesť. Súťaže sa zúčastnili DFS Lykovček z Revúcej, Lieskovček z Rimavskej Soboty, Čičiček z Tisovca, Zrkadielko z Hnúšte, Boglárka z Jesenského a Podkovička z Rimavskej Soboty. Krajská súťaž choreografií sa konala dňa 5. mája 2007 v Kokave

nad Rimavicou, na ktorej sa naše DFS nezľakli ani takých zvučných mien ako sú DFS Slniečko z Detvy, Lastovičky zo Zvolena, Matičiarik z Banskej Bystrice, Telgárčok z Telgártu, Kokavan z Kokavy nad Rimavicou, Ragačinka z Hrušova a získali: DFS Mladost za choreografiu - 1. miesto a Zlaté pásmo, DFS Zornička - 2. miesto a Strieborné pásmo. Ďalšie veľmi pekné úspechy dosiahli naše speváčky na speváckej súťaži Slávik Slovenska, keď zo školského kola, v ktorom zvíťazili v I. kategórii - Lucia Zvarová, v II. kategó-

rii - Katarína Zvarová a v III. kategórii - AnnaMaria Dovaľová, všetky tri postúpili na okresné kolo v Rimavskej Sobotě, kde Katarína Zvarová v II. kategórii zvíťazila a postúpila na krajskú súťaž. Okrem súťaží sa naši klenovskí heligonkári zúčastnili prehliadok heligonkárov v Podkriváni, Budinej, Ošadnici a v Kokave nad Rimavicou. Folklórne súbory účinkovali na stavani mája v Klenovci a v Hrnčiarkej Vsi, na prvomájových oslavách v Rimavskej Sobotě a v Hnúšti, na oslavách 60. výročia návratu Novoklenovčanov, v programe Dňa matiek a na Ovcárskej nedeli v skanze-ne v Pribiline.

(pokračovanie na strane 7)

Chovateľom králikov

Technika kŕmenia králikov

Často sa u chovateľov králikov stretávame s tým, že kŕmna dávka je náhodilá a vlastnej technike kŕmenia nie je venovaná dostatočná starostlivosť. Treba si však uvedomiť, že králiky potrebujú kŕmivo striedať. Veľmi záleží na tom, ako králiky kŕmíme. Treba dodržiavať zásadu, že len zdravé kŕmivo zažívaci trakt králika dobre zužitkuje.

Králiky, ktoré by dostávali kŕmivo plesnivé, zmrznuté, nahnité alebo inak skazené, boli by postihnuté ochoreniami zažívacieho ústrojenstva. Tiež zaparené zelené kŕmivo veľmi škodí. Zarosené alebo mokré nie je škodlivé, keď králiky majú v jaslách suché seno. Treba dodržiavať aj pravidelnosť kŕmenia. Jasle a kŕmidlá majú byť vyčistené pred každým kŕmením, a to zvlášť v lete. Králiky

kŕmíme, ak je to možné, trikrát denne. Sú dobre skúsenosti aj s kŕmením dvakrát denne, a to ráno a večer. Pripusteným alebo dojčiacim matkám a odstaveným mláďatám možno dávať kŕmivo viackrát denne. Králikom naraz podávame toľko kŕmiva, aby neboli hladné, ale aby nenechávali ani nezožraté zvyšky. Dôležité je večerné kŕmenie. Preto im podávame večer viac kŕmiva a hodnotnejšie ako počas dňa, a to najmä seno, granule a zrno. Dobré ľúčne seno, ktoré bolo pozbierané načas a v kvalitnom stave, králikom chutí a rýchlo ho konzumujú. Pri kŕmení trávou dávame veľký pozor. Nekvalitnú trávu králiky ani nežerú a ak áno, môžeme čakať v našich chovoch straty najmä na mláďatách. Keď si chceme zachovať mláďatá, podávame im len kvalitné kŕmivo.

Rudolf Kaštan

Z kuchyne našich starých mám

So Zuzanou Medvedovou a Annou Mlkvikovou sme sa stretli v Klube dôchodcov v Klenovci tesne pred svätodušnými sviatkami – Turícami. V Klenovci sa im hovorilo aj Rusadle. Tety pripomenuli, že v tento čas zoslania Ducha svätého na apoštolov, bola v minulosti tradícia ozdobovať si svoje domčeky halúzkami hrabiny, ktorá sa dávala medzi pánty oblokov. Okrem tohto zvyku chlapi zo soboty na nedeľu stavali dievčatám „máje“. Každé dievča potom na revanš svojho mládenca obdarovalo košeľou.

Aj napriek tomu, že tieto sviatky patrili k najchudobnejším, predsa len sa v rodinách našich starých rodičov čo – to upieklo. V niektorých domácnostiach to bol

napríklad veľmi jednoduchý a nenáročný hladký kysnutý koláč.

Hladký kysnutý koláč

Zuzana Medvedová priznala, že koláč pripravuje približne z kila hladkej múky nasledovne: „Z múky, droždia, cukru, soli a mlieka vymiesime cesto. Mlieka prilejeme podľa potreby, aby cesto nebolo ani mäkké ani tvrdé a necháme

v y k s n ť .
V y k y s -
nuté cesto
vyklopíme
na lopár, pre-
miesime a
ešte dáme
podkysnúť.
Potom ho
trochu váľkom
rozváľkame a preložíme
na vymastenú tapšu alebo
brotvan, popicháme
vidličkou, pomastíme šmalcom
a necháme ešte trochu
kysnúť. Takto pripravený
koláč vo vyhriatej rúre
upečieme.“

(bh)

OKIENKO ZÁHRADKÁRA

Jún

Niektoré plodiny sú typické pre určité oblasti. Pre Slovensko je takouto plodinou, okrem iných aj zemiak. V našom jedálnom lístku sa objavuje takmer v každom jedle. Niektoré typické slovenské jedlá – špeciality by sa bez zemiakov nedali ani pripraviť. Z histórie sa dozvedáme, že zemiaky nie sú našou pôvodnou plodinou, ale boli dovezené z Ameriky v období kolumbovských čias. Na Slovensku sa vo väčšej miere a v poľných podmienkach začali pestovať po roku 1818. Pred prvou svetovou vojnou bolo už pestovanie zemiakov rozšírené na južnom Slovensku a na Záhori. Okrem výživnej hodnoty zemiakov je ich výhodou aj možnosť zimného uskladnenia. Sadenie zemiakov nám kladne ovplyvní aj štruktúru pôdy a podstatne zníži aj jej zaburinenie. To znamená, že po zemiakoch nám zostáva dobre pripravená pôda na ďalšie pestovanie.

Zemiaky môžeme rozdeľovať podľa rôznych hľa-

disk. Môže to byť tvar hľuzy, môže to byť farba hľuzy. V neposlednom rade je to aj rozdelenie podľa dĺžky vegetačného obdobia. Uvádžame ich v tabuľke:

Skupina skorosti zemiakov	Dĺžka vegetačného obdobia
veľmi skoré	asi 90 dní
skoré	90–100 dní
prechodný typ	100–110 dní
poloskoré	110–120 dní
poloneskoré	120–130 dní
neskoré	130–140 dní
veľmi neskoré	nad 140 dní

Pri sadení zemiakov je dôležitá sadba. Zemiaky, ktoré boli pestované na sadbu majú veľkosť od 3 do 6 cm, ale čo je dôležitejšie, v poslednej rastovej fáze, to znamená pred zberom boli ešte špeciálne ošetrené. U týchto sadbových zemiakov býva úroda väčšia až o 30%.

Poznať dĺžku vegetačného obdobia je dôležité pre určenie termínu zberu, hlavne u zemiakov na zimné uskladnenie. Kde by mali byť už

botanicky dozreté. Najväčšieho škodcu zemiakov pásavku sme popisovali v predchádzajúcej časti. Najrozšírenejšou chorobou je plesieň zemiaková alebo tiež z latinského názvu prevzatý a upravený názov fytoftóra. V našich podmienkach sa plesieň zemiaková objavuje asi v polovici júna v závislosti od počasia niekedy až v priebehu mesiaca júl. Robiť preventívne chemické ochranné postreky pred týmto obdobím nie je potrebné ani účelné. Príznaky napadnutia plesňou sú také, že na okrajoch listov sa objavujú najskôr žlté, akoby vodnaté neskôr nekrotické škvrny. Tieto sa hlavne za vlhkeho počasia rýchlo šíria aj na ďalšie rastliny hlavne na spodných listoch. Tým sa môže stať, že pri hustejšom poraste si všimneme napadnutie až keď sú žlté aj vrchné časti rastlín. Potom je už akákoľvek ochrana zbytočná. Koncom vegetačného obdobia sú dažďom z napadnutej rastliny splavované tzv. konidia do pôdy a tu dochádza ku napadnutiu hľúz. V tomto štádiu sa napadnutie ešte neprejaví na hľúzach. Až po uskladnení sa na zemiakoch objavujú prepadnuté šedivé

škvrny. Niekedy je plesieň doprevádzaná čiernou hnilobou, ktorou boli zemiaky infikované ešte v pôde. Plesieň takto prežije zimu a po vysadení zemiakov sa tieto stávajú zdrojom primárnej infekcia. Z tohoto dôvodu pri zistení napadnutia nepoužijeme tieto zemiaky na sadbu. Na zamedzenie a ochranu proti plesni máme veľké množstvo chemických ochranných prostriedkov. Tu platí zásada, že na prevenciu a pokiaľ sú zemiaky prístupné na postrek hlavne zo spodnej strany použijeme niektorý z kontaktných prípravkov, ako sú napr.: Kuprikol 50, Dithane M45, Novozir MN 80 a podobne. Keď už začne veľký tlak plesni, oznamujú to aj v rozhlase a je už správa aj na teletexte, použijeme niektorý zo systémových alebo systémovo-kontaktných prípravkov, napr.: Ridomil Gold MZ, Curzate M a podobne. V každom prípade je potrebné sa pridržiavať postupu od výrobcu. Postreky sa opakujú asi po 14 dňoch a to podľa počasia a teploty. Pred zberom je potrebné dodržať obdobie takzvanej čakacej doby doporučenej výrobcom na každom balení.

Jaroslav Jáchim st.

Pred niekoľkými dňami sme si aj v našej obci tradične dôstojným spôsobom, stavaním „mája“ a kladením vencov k pomníkom, pripomenuli 1. máj – Sviatok práce a 8. máj – Deň víťazstva nad fašizmom. Keďže na obidva tieto sviatočné dni sú v súčasnosti rôzne názory, je potrebné zamyslieť sa nad ich historickým významom a miestom v súčasnej spoločnosti.

K 1. máju – Sviatku práce mnohí dávajú prívlastok socialistický. Treba si však uvedomiť, že myšlienky sláviť 1. máj, vznikli už koncom 19. storočia v radoch predstaviteľov sociálno-demokratických strán. Popudom bol štrajk robotníkov 1. mája 1886 v americkom Chicagu, kde bola použitá proti štrajkujúcim robotníkom aj streľba. 1.

Spomienka na májové dni

máj sa odvtedy preto stal symbolom boja pracujúcich za ich oprávnené požiadavky (osem hodinový pracovný čas, zvyšovanie miezd, všeobecné volebné právo a podobne). Prvé najvýznamnejšie prvomájové manifestácie za tieto požiadavky na našom území sa konali v tradičných baštách robotníckeho hnutia v Liptovskom Mikuláši a Vrútkach.

Je pravdou, že za éry socializmu u nás stratil Sviatok práce svoj pôvodný charakter a stal sa „povinnou“ oslavou úspechov budovania socializmu. Tým sa pre niektorých v súčasnosti stal neprijateľným. Je preto potrebné vrátiť Sviatku práce pôvodný obsah,

pretože sa zdá, že v našej súčasnej spoločnosti stráca čestná a poctivá práca svoje ocenenie a uznanie, nehovoriac o spravodlivom finančnom ohodnotení a právach pracujúcich. Dôkazom tohto je aj súčasný „politický boj“ o novelizácii Zákonníka práce. Je preto namieste, aby Sviatok práce naďalej pripomínal vo verejnosti oprávnené požiadavky ľudí práce.

Podobne sme v poslednom období svedkami narastania myšlienok neonacizmu, používania symbolov a hesiel fašizmu, prirovnávania fašizmu k iným spoločenským režimom a podobne. Mnohí si neuviedomujú, že fašizmus,

hlavne nemecký, hovoril o takzvanej „čistej“ árijskej (nordickej) rase, o vytvorení veľkonemeckej ríše, kde by nemali miesto niektoré národy a rasy, zaviedol koncentračné tábory, holokaust a podobne.

Preto je naďalej potrebné, aby aspoň 8. máj – Deň víťazstva nad fašizmom ostal v pamätiach hlavne mladej generácie dňom, kedy sa ukončilo toto strašné obdobie, ktoré počas druhej svetovej vojny stálo asi 65 miliónov obetí na životoch a nepredstaviteľné utrpenie ľudstva. Položením vencov k pomníkom padlých môžeme aspoň symbolicky poďakovať za slobodu a vyjadriť presvedčenie, že ľudstvo už nikdy nedopustí návrat zvrátených myšlienok fašizmu.

Mgr. Slavomír Hruška

Turistický ruch má perspektívu

Už v minulosti ľudia radi chodili na výlety – na Vepor, Ostrú alebo Sinec. Po prvej svetovej vojne boli obľúbené výlety do Tepličného. Zúčastňovali sa na nich najmä mladí ľudia, často aj z okolia Klenovca. Ondrej Búr, ktorý mal ako prvý v obci auto, doviezol potraviny a nápoje, pivo a víno, a účastníci výletu pri pečení živánky a jej konzumovaní príjemne strávili celý deň.

Klenovec má pekné okolie, krásne hory a nádhernú prírodu. Kolesne na vrchoch vždy priťahovali turistov. V ostatnom období sa to zmenilo. Pribudla vodná nádrž, a ruch na vrchoch utíchol. Nadšenci turistiky a organizátori cestovného ruchu sa snažia oživiť turistiky, zvýšiť záujem o pobyt na čerstvom vzduchu, o spoznávanie krás prírody a kultúrohistorických pamiatok, ako aj ľudového folklóru. Usilujú sa využiť opustené a len zriedka navštevované chalupy a chaty nad vodnou nádržou, ale aj domy v obci na turistický ruch, ktorý by občanom priniesol ďalšie príjmy, vytvoril by nové pracovné miesta a príležitosti, a obecný úrad by získal finančné zdroje.

Občania z podtatranských, liptovských a oravských dedín majú z turistického

ruchu celkom slušné zisky. V obci Zuberec na Orave je celá dedina zapojená do podnikania v tomto odbore. Svoje chalupy a domy si prispôsobili na ubytovanie turistov a na poskytovanie služieb návštevníkom Oravy. Klenovec je ako stvorený na rozvoj turistického a cestovného ruchu, a predsa v tejto oblasti zaostáva. Občanom tak „utekajú“ možnosti finančného prílepenia. Obchodníkom a živnostníkom, poskytovateľom verejného stravovania a ubytovania zase chýbajú príjmy z tejto činnosti.

Folklórne slávnosti každý rok zviditeľnia obec, ktorá sa považuje za významné centrum ľudovej kultúry a historického dedičstva, vzbudia záujem o pobyt v Klenovci, najmä medzi návštevníkmi z miest a priemyselných stredísk na Slovensku, ale aj zo susedných krajín, z Maďarska a Poľska. Tento záujem treba ďalej udržiavať a ponúkať pobyty v obci, výlety do jej okolia, možnosti poľovníctva, hubárstva a rybárstva, ubytovanie v rodinných domoch, v remeselníckych dvoroch a zaujímavých zákutiach, lebo

jeden hotel v obci nestačí, a návštevníci majú radi pobyt na súkromí.

Máme však dojem, ako keby sa Klenovčania báli prijať do svojich domov cudzích ľudí, turistov, a pritom platí staré príslovie: „Host do domu, Boh do domu.“ Sme presvedčení, že turisti prinesú do obce požehnanie. Existuje veľa dokladov pre toto tvrdenie, a to aj z blízkeho okolia – z Kokavy nad Rimavicou a Tisovca, kde sa turistický a cestovný ruch pekne rozvíja a zisk z toho majú aj občania.

(mo)

Deň matiek

V piatok 11. mája sa javisko Kultúrneho domu v Klenovci zaplnilo malými aj trochu väčšími deťmi zo Základnej školy Vladimíra Mináča, ktoré svojim mamičkám pripravili s vďakou a láskou k ich sviatku - Dňu matiek naozaj pestrý program. Určite sa bolo na čo pozeráť. Básne striedal spev a tanec v podaní prvákov, druhákov, tretíakov a štvrtákov z prvého stupňa základnej školy a „hviezdicka“ Slávka Oláhová zase potešila všetkých prítomných piesňou o svojom princovi. Záver programu patril vystúpeniu chlapcov a dievčat z folklórneho súboru Mladost.

(bh)

I keď sa v posledných rokoch mnohé v hoteli Vepor zlepšilo, najmä jeho lôžková časť ešte nezodpovedá súčasným požiadavkám na ubytovanie hotelového typu

Parochniar pre riaditeľa

Aj keď môj revír v Slovenskom rudohorí nebol nič extra, rád som ho mal. Ej, veru nejedno ráno som si privstal a nejednu večer zabil na postriežke. Pretože som miloval srnčiu zver, ale úprimne hovorím, že nielen kvôli tomu, aby som na ňu mohol namieriť.

Raz si ma zavolať riaditeľ lesného závodu, aby som ho ako zverozrážca poinformoval o srnčej zveri v revíri. „Nuž reku, riaditeľ, máme jej v revíri málo, však vieš.“ Na takúto nezázrivnú správu odpovedal prasto. Vraj aj z toho mála sa dá čosi vybrať. Pochopil som, hneď som vedel, o čo ide. Riaditeľ mal odísť do dôchodku, chcel si na rozlúčku streliť ešte poriadneho srnca. O jelene nikdy nestál, to už radšej vyšiel na diviaky. Ale srnca? Obdivoval ich prinajmenšom tak, ako ja.

Blížila sa srnčia ruja, ktorá v rudohorí býva neskôr. V našom revíri niekedy nastala až koncom augusta. Vždy sme však vedeli, kedy začala a kedy končí. Srncov sme veľa nemali, preto sa v pláne odstrelu vyskytli tak dva, tri. To nebolo veľa, aby si riaditeľ mohol nejakú vyberať. Ale on, už či žartom, ale zatváril sa vážne, povedal, že mu musím vyhladiť tento raz osmoráka alebo aj desatoráka. V duchu som si pomyslel: humaj starký! Dobrý ti bude aj šesťoráčik z Divej. Aj to iba ak budeme mať šťastie.

Dohodli sme, že na budúci týždeň sa budeme venovať iba srncovi. Chodili sme ráno, večer, ráno..., ba sledili sme po srncovi i cez biely deň, ale márne. Nejaké mladé srnčeky sme aj stretli, no

riaditeľ sa na ne iba poďíval s takým malým úsmevčekom. Odišli zdravé. Mój riaditeľ nebol chamtivec, ani unáhľený snob či maniak na trofeje.

Týždeň sa pominul. Požiadal ma, aby som sa o srnca i naďalej zaujímal a ak nejakého poriadneho zazriem, dal mu včas vedieť.

Už na ďalší deň som srnca zazrel. Stúpal som po rúbani v Mazúrke – boli sme tam s riaditeľom päťkrát – hľa, srnec. Ale aký? Hotový div divúci. Parochniar. V tejto rúbani som už videl pekného srnca šesťoráka a veru i parošie mal mocné, mohol mať tak osem, deväť rokov. Skúsený a prefikovaný zver. Ale parochniar? Kde sa tu vzal?

Darmo, stál tam ohnivočervený, krásny. V jase slnečného podvečera z neho nádherná srst priam žiarila. Jeho hlava vyzerala sťa hlava dákeho grófa. Kochal som sa pohľadom na neho dlhú chvíľu, pretože ma nevidel. Až napokon odskočil a ja som šiel domov. Po ceste som hŕtal, že pre riaditeľa mám už dôstojnú trofej.

Všetko má vždy dáky háčik. Aj s parochniarom to tak bolo. Predovšetkým mi bol stále na mysli. Vo dne, ba i v noci. Dokonca sa mi o ňom snivalo. Keď som oči prižmúril, v mojom duchovnom zraku sa zjavil parochniar. Bolo to akési kúzlo, ktoré som si nevedel vysvetliť. Aj som zaváhal, či o ňom mám riaditeľovi riečiť, ale nanešťastie, prišiel, a akoby čosi tušil, spýtal sa ma, či už dákeho srnca mám. Keď som mu povedal o nádhernom parochniarovi, jeho tvár sa rozžiarila. „To,

to, priateľ môj, to by bolo ono.“

A kolotoč sledenia za srncom sa rozkrútil. Zabil som ďalší týždeň a nič. Napokon mi riaditeľ povedal, opäť tým svojim spôsobom, že som si všetko vymyslel. Keď som sa ohradil, pozrel sa mi do očí a povedal: „Dám ti možnosť, Tónko, ulovíš si ho ty. Na dôkaz toho, že si si zo mňa nerobil posmech.“

Až potom mi nastala kalvária. Bol som v hore neustále. Celý mesiac. Dávno bolo aj po srnčej ruji. Túlal som sa krajom ako námesačný, ale po srncovi ani chýru. Ako som len vládal, tak som sa riaditeľovi vyhýbal. Začala ma bolievať hlava a v hrudi som cítil bolesť tiež. Akoby si na mňa sadla kliatba. Kde ten parochniar môže byť? A žije vôbec ešte? Ale veď sa nemohol prepadnúť pod zem! Čudné, okrem mňa ho nik nevidel.

Problém s parochniarom sa mi stal ťažkým bremenom. Bol už koniec leta, začal som sa pomaly vzdávať. Prehral som. Napriek tomu som sa ešte ostatný raz vybral celkom na opačnú stranu revíru. Ak by som mal šťastie možno práve tam môžem byť dobrý srnec a hneď dám vedieť riaditeľovi. Vysadol som na motorku a vybral som sa na Kalváriu. Naozaj sa to miesto tak volalo, bola to lúčka pod Kostolným vrchom. Asi názvy nejakú súviseli, ale o to mi už vôbec nešlo. Keď som bol v cieli, všimol som si srncích hrabanisk. Reku dobre, možno sa všetko na dobré obráti. Vyliezol som na posed, z ktorého bol dobrý výhľad, a oddal som sa pozorovaniu krajiny. Ale zrazu, bolo pol deviatej večer, sa mi správil nevoľno. Pamätám si, že bolo pol deviatej, pretože som niekde v Mazúrke

začul výstrel. A keď začujem výstrel, pozriem na hodinky. Potom ma začalo pichať pri srdci a nohy som mal zrazu ako ťažké klady. Čo sa mi to robí? Zlakol som sa. Zliezol som a namáhalo som vykročil k motorke. Polhodina chôdze sa mi zdala večnosťou. Ale napokon som všetko zvládol a o ďalšiu polhodinu som dojazdil domov.

Na dvore ma čakal môj kolega. Stál pri aute a usmieval sa. V tom okamihu ma preniklo neblahé tušenie. Splnilo sa. „Hádaj, čo je v kufri!“ Roztrasený a slabý som sa spýtal: „Strielal si? Kedy?“ A hneď som si aj odpovedal sám: „O pol deviatej!“

Keď sa ma spýtal, či som počul jeho výstrel, odpovedal som mu, že som jeho výstrel zreteľne počul. Vtedy sa mu z tváre úsmev stratil. Azda pochopil súvislosť, lebo o tom, ako som sa pachtil za parochniarom, vedel. Jemu stačila na neho jedna obyčajná náhoda. Šiel ukázať dedinčanovi miesto samovýroby palivového dreva. Bolo to blízko miesta, kde som parochniara pred mesiacom zazrel i ja. Priateľsky mi navrhol, aby som riaditeľovi povedal, že parochniar je doľu. A že bude po starosti. Odmietol som.

Riaditeľ o krátky čas odišiel do dôchodku, žiaľ, veľa si ho neužil. O osude srnca parochniara som mu nestihol povedať. Pravdaže, povedal by som mu pravdu. Mrzí ma to. Ale v mojom srdci od tých čias nosím aj presvedčenie, že tu medzi nami, a či medzi zemou a oblohou jestvuje čosi, čo je mocnejšie ako my. Moja nevoľnosť v ten večer, kamarátov výstrel, parochniar, to všetko nebolo iba tak.

Anton Poláčik
člen výboru PZ Klenovec

Majstrovstvá v závesnom letaní

Za účasti pilotov 21 z Bratislavy, Nitry, Hlohovca, Žiliny, B.Bystrice, Košíc, Prešova, Budapešti a Krakova sa v dňoch 29.4. až 1.5.2007 uskutočnilo 1. kolo Majstrovstiev SR v závesnom letaní.

Súťaž sa konala v tejto lokalite po jedenástich rokoch. Piloti boli veľmi spokojní s priebehom súťaže a jej organizáciou. Ocenili zvlášť letanie na terénoch a lokalitách, ktoré doteraz nepoznali. Pahorkatý charakter krajiny smerom na juh, poskytuje výborné a bezpečné podmienky pre súťažné aj rekreačné lietanie.

Organizátor ďakuje kompetentným v obciach Koka-va nad Rimavicou a Klenovec za pomoc pri riešení organizačných otázok.

V budúcich ročníkoch majstrovstiev chceme pozvať do tejto lokality viac zahraničných pilotov.

Lietali sa stanovené trate cez otočné body s bodovaním preletenej vzdialenosti a rýchlosti pilota po dosiahnutí cieľa. Lietanie sa uskutočňuje na základe pravidiel športového poriadku a medzinárodných pravidiel leteckej federácie FAI.

V sobotu - Slopovo, propagačný zlet z dôvodu nevhodného počasia.

V nedeľu - Petošovo, Teplý Vrch, Rim. Sobota, Likier. Asi 50 km. Výťaz uletel cez 30 km.

V pondelok - Slopovo, Nižná Kaloša pri Tornali, Poltár, Rimavské Zalužany. Asi 80 km. Víťaz doletel do cieľa za 3,5 hodiny.

V utorok - zrušená disciplína z dôvodu nevhodného počasia - málo slnečného svitu.

Výsledky dvoch platných

kôl budú započítané do celkového poradia súťažiacich, a v auguste na poslednom kole bude vyhlásený majster SR za rok 2006-2007.

Nasledujúce súťaže rogalistov budú v máji v Lipanoch, v auguste v Podbrezovej a v septembri v Žiline.

Všetci zúčastnení aj lietajúci ďakujú za krásne zážitky.

Výsledky 1. kola M SR:

1. Ivan Plučinský (Blava)
2. Juraj Sladký (Košice)
3. Peter Gašparovič (Košice)

Ing. Jaroslav Sojka
organizátor súťaže

ŠPORTOVÉ OKIENKO

Úspešná májová séria futbalistov

Uplynulý mesiac bol snáď najúspešnejším pre družstvo futbalistov počas celého pôsobenia v V. lige. V štyroch odohraných stretnutiach neokúsilo trpkosť prehry, za tri víťazstvá a jednu remízu získalo desať bodov a oprávnenú radosť trochu skalila iba posledná remíza v dobre rozohranom stretnutí na domácom ihrisku so Sklabinou.

Klenovec – Hrnč. Zalužany 2:0 (0:0)

Celé stretnutie sa nieslo v znamení územnej prevahy nášho mužstva. Väčšinu útokov sme viedli po stranách, ale v prehustenom pokutovom území hostí sme sa k zakončeniu centrovných lôpt nedostali. Zlom nastal až v 75. minúte, kedy sa v skrumáži po rohovom kope najlepšie zorientoval M. Boháčik a zabezpečil nášmu mužstvu vedenie. O minútu neskôr po rýchlom útoku z ľavej strany M. Hruška prehodil súperovho brankára a stanovil konečný výsledok zápasu na 2:0 v náš prospech. Hostia, ktorí prišli do Klenovca s úmyslom brániť, sa občasnými rýchlymi útokmi proti našej spoľahlivej obrane nedokázali presadiť.

Stretnutie sme odohrali v zostave: I. Hruška – Hrivnák, M. Boháčik, Valent, Svinčiak, Mir. Kubinec, R. Boháčik, Barto, Benco, M. Hruška, Garlaty. Striedali Kollár a Vetrák.

Dorast:

Dolná Strehová – Klenovec 4:2

Góly za Klenovec Kasáč, B. Cibuľa

Žiaci:

Jelšava – Klenovec 8:0

Mýtna – Klenovec 2:3 (1:1)

Úvod zápasu i celý prvý polčas mal vyrovnaný priebeh. Domáci sa ujali vedenia v 16. minúte gólom z pokutového kopu, ale už z nasledujúceho protiútoku po rohovom kope Medveď hlavou vyrovnal na 1:1. Na začiatku druhého polčasu sa v 57. minúte presadil proti brankárovi domácich po úniku M. Hruška a strhol vedenie na našu stranu. Domáci na náš gól

reagovali zvýšeným tlakom a z toho rezultujúcim vyrovnávacím gólom. Konečné slovo v zápase sme však mali my, keď v 71. minúte za faul na prenikajúceho Kollára nariadil rozhodca pokutový kop, ktorý premenil Svinčiak na náš víťazný gól a zabezpečil nám dôležité tri body.

Zostava Klenovca: I. Hruška – Svinčiak, Vince, R. Boháčik, M. Parobek, Benco, Barto, V. Parobek, Medveď, Kollár, M. Hruška. Striedali Vetrák a Bálint.

Dorast:

Klenovec – Veľký Blh 7:0

Góly B. Cibuľa 5, Fiňo, Láska

Žiaci:

Klenovec – Gemer 3:2

Klenovec – Nenince 2:1 (1:1)

Stretnutie sme začali náporom, z ktorého sme po sérii rohových kopov vytiažili vedúci gól z hlavy Svinčiaka.

Hostia potom vyrovnali hru v poli a najmä strelami spozna šestnástky sa pokúšali ohroziť našu bránu. V 36. minúte súper využil nedorozumenie našej obrany s brankárom a vyrovnal stav zápasu na 1:1. Aj počas druhého polčasu sme získali územnú prevahu a vytvorili si aj niekoľko dobrých gólových príležitostí. V 68. minúte sa po priamom kope najlepšie zorientoval v pokutovom území hostí Svinčiak a pohotovou strelou zabezpečil pre naše mužstvo už tretie víťazstvo v sérii.

Zápas sme odohrali v zostave: I. Hruška – Vince, M. Boháčik, Svinčiak, M. Parobek, Benco, R. Boháčik, Barto, Valent, V. Parobek, M. Hruška. Striedali Garlaty, Vetrák a Hrivnák.

Klenovec – Sklabiná 2:2 (1:0)

V stretnutí susedných tímov z dolnej polovice tabuľky prevládala opatr-

nosť a zabezpečené obrany, ktoré všetky šance likvidovali už v zárodkoch. Až v 40. minúte si obrana hostí nepodarila s Medveďom, dopustila sa faulu a z nariadeného pokutového kopu sme sa Svinčiakom ujali vedenia. V úvode druhého polčasu sme po hlavičke Valenta v 62. minúte svoje vedenie zvýšili na 2:0. Hostia otvorili viac hru a v 71. minúte znížili strelou z priameho kopu na 2:1. Od 75. minúty sme mali početnú prevahu, keď jeden z hráčov hosťujúceho mužstva musel po druhej žltej karte predčasne opustiť ihrisko, ale víťazstvo sme nedokázali ubrániť. V 80. minúte sa oslabenému súperovi po rýchlom protiutoku podarilo vyrovnáť stav na 2:2. Náš záverečný desiatminútový tlak a z neho vyplývajúcej niekoľko dobrých šanci už na výsledku nič nezmenili.

Zostava Klenovca: I. Hruška – Vince, M. Boháčik, Svinčiak, Hrivnák, Benco, Barto, Valent, Medveď, Garlaty, M. Hruška. Striedali Vetrák, Kollár a Bálint.

Dorast:

Klenovec – Radzovce 1:5

Gól za Klenovec B. Cibuľa.

Žiaci:

Revúčka – Klenovec 7:1

Gól za Klenovec Radič.

Tabuľka po 23. kole

1. Tomášovce	23	19	1	3	78:18	58
2. Veľký Blh	23	18	0	5	50:15	54
3. Olováry	23	11	4	8	57:40	37
4. Radzovce	23	12	1	10	41:31	37
5. Mýtna	23	12	0	11	48:33	36
6. Hnúšťa	23	11	3	9	48:36	36
7. Nenince	23	10	4	9	48:35	34
8. Lubeník	23	11	1	11	37:57	34
9. Vinica	23	9	4	10	44:47	31
10. H. Zalužany	23	9	1	13	31:58	28
11. Sklabiná	23	8	3	12	39:42	27
12. Klenovec	23	7	5	11	30:49	26
13. Boľkovce	23	7	1	15	35:51	22
14. Cinobaňa	23	2	2	19	20:94	8

Pavel Ďurík/Michal Kňažek

Hráči Sklabinej boli najmä v druhom polčase častými hosťami pred Hruškovou brámkou (Klenovec – Sklabiná 2:2)

Úspechy našich folkloristov

(dokončenie zo strany 3)

Členovia FS Vepor – heligonkári, mužská spevácka skupina a LH FS Vepor, sa zúčastnili významného podujatia Grand Prix Svetozára Stračinu v Slovenskom rozhlasu v Bratislave. Tento program bol vysielaný v priamom prenose Slo-

venského rozhlasu. Účinkovali spolu s FS Lipa, Devín, Ekonom, ženskou speváckou skupinou Trnky Banská Bystrica, LH Sama Smetanu Bratislava, LH Járeka Nitra, mužskou speváckou skupinou Chrenovec a LH Muzička Bratislava. Ďalším vystúpením mužskej speváckej skupiny, heligonkárov, ženskej speváckej skupiny, LH

FS Vepor a sólistky speváčky Stanislavy Zvarovej bolo účinkovanie v Galaprograme 70. rokov Tibora Koblička z Turíčiek v Lučenci – Redute, ktorý organizovalo Národné osvetové centrum Bratislava a Novohradské osvetové stredisko Lučenec.

Za obdobie od 30.3.2007 do 31.5.2007 to bolo spolu 21 vystúpení. Dúfame, že

našich mladých folkloristov budú úspechy motivovať ešte k lepším výkonom a ďakujeme všetkým folkloristom za reprezentáciu našej obce na podujatiach tradičnej ľudovej kultúry a želáme im nech láska k ľudovému umeniu u nich pretrváva, aby i naďalej mohli šíriť krásu nášho folklóru.

Jaroslav Zvara

Slovenský pohár v paraglidingu

Seriál pretekov Slovenského pohára v paraglidingu pokračoval od štvrtku 17. mája až do nedele už tretím kolom, ktoré sa lietalo v Klenovci. Počasie aj napriek nie veľmi optimistickej predpovedi zo začiatku týždňa nakoniec vyšlo veľmi dobre a dovolilo odlietať počas troch dní tri platné disciplíny započítavané do celkových výsledkov Slovenského pohára.

V prvý súťažný deň sa pri juhozápadnom vetre štartovalo z kopca Slopovo v masive Lazu, na 60,8 km dlhú trať s otočnými bodmi v Muráni a v Jelšave a s cieľom opäť v Muráni pod Muránskym hradom. Postup na trať s dostupmi okolo 2000 m.n.m. nebol jednoduchý. Do cieľa sa podarilo doletieť po štyri a pol hodinovom lete iba jednému pilotovi. Ostatní ostali roztratení po trať v tisovskej a revúckej doline.

V piatok a v sobotu pre-

važoval severný až severovýchodný vietor. Obidva dni sa letela podobná disciplína s 1. otočným a zároveň najvzdialenejším bodom na priehrade v Málinci a s návratom späť do Klenovca. V piatok

Klenovec z paraglidistickej perspektívy

sa trať natiahla ešte cez pár otočných bodov na Klenovských kopcoch na 53,4 km a v sobotu s priamym návratom merala 33,6 km. V piatok sa podarilo doletieť cieľ znova len jednému z pilo-

tov. Základne oblakov a teda aj vertikálne dostupy boli v tento deň najvyššie a to cca. 2400 m.n.m. V sobotu to už kvôli väčšej vlhkosti vzduchu kleslo na 1800 m.n.m, no aj napriek tomu sa v cieľi v tento deň stretli traja piloti po vyše trojhodinových letoch. V nedeľu, posledný deň pretekov, už počasie nebolo až také dobré, aby bolo možné uletieť dlhšiu vzdialenosť, preto sa lietalo už len nesúťažne, lokálne v okolí Klenovca a Kokavy nad Rimavicou. V Klenovci sa stretlo okrem 22 súťažných pilotov z celého Slovenska ešte niekoľko ďalších rekreačných, preto v peknom počasí bolo počas týchto štyroch dní na čo pozerieť.

Výsledky tohto kola:

1. Jaroslav Jandúch (Považska Bystrica)
2. Štefan Vyparina (Plavnica)
3. Adam Žemba (Sabinov)

Ing. Peter Hrivnák
organizátor súťaže

Michaela Čajková majsterkou Slovenska

Košice 4-6.máj 2007

Trojdných bojov dospelych na Majstrovstvách Slovenska v bedmintonovej sa zúčastnili aj štyri hráčky z Klenovca: Dominika Rebová a Romana Surová za Družstevník Klenovec, Gabriela Štefániková za Spoju Bratislava a Barbora Bobrovská za Lokomotivu Košice.

V piatkových súbojoch si Rebová cez Turzákovú (KE) a nečakane aj Surová cez Klečkovú (BA) vybojovali postup medzi najlepších 16 hráčiek. Štefániková do bojov vo dvojhre ako nasadená hráčka č.4 nemusela zasiahnuť. V mixe do osemfinále postúpila len dvojica Mečár (ZA) s Bobrovskou. V sobotu už bola Fašungová (BA) nad silu Surovej. Rebová zvládla pekný súboj s Kvetou Orlovskou (PO) nasadenou turnajovou dvojkom. Prehrala ho 17:21; 18:21. Uvedeným hráčkam sa vo štvorhrách nedarilo. Rebovej sa navyše zranila jej partnerka Balčarová (KE). Štefániková sa vo dvojhre prebojovala do semifinále cez Matečnú (TN) a Cibákovú (KE).

Nedeľné semifinále Štefá-

niková s Kv. Orlovskou v tretom sete nezvládla, keď prehrala 18:21. Ale možno tvrdiť, že Klenovčanky Rebová i Štefániková podali neskoršej víťazke dvojhry žien Sládekovej (TN) Kv. Orlovskú na zlato podnose, pretože tá už vo finále nemala sil a Sládeková hladko vyhrala.

Žiaľ Košice Klenovcu v tieto jarné dni nepriali. Vo finálovom zápase mixu sa zranila Bobrovská a tak titul získala dvojica Lok.Košice Turlik, Zabavniková. Bobrovská nenastúpila ani na finálový zápas vo štvorhre žien, ktorú hrala so Zabavnikovou a titul bez boja získali sestry Orlovské (PO). Pre úplnosť mužskú dvojhru vyhral Šulko (BA) a štvorhru pár Záveda, Smrek (PO).

Trenčín 12.5.2007

M SR starších žiakov sa konali v Trenčíne v bedmintonovej hale klubu M-Šport na ostrove uprostred rieky Váh.

Dievčatá Klenovca Antalová, Balčarová, Lichancová a Bálintová sa snažili napodobniť mladšie dorastenky (Rebová a Surová), teda

získať nejaký ten medailový kov. V mixe sa to podarilo páru Haring (BA), Denisa Antalová. Zvyšné dievčatá boje do prvej štvorky prehrali. Vo dvojhre prvá do bojov zasiahla Balčarová. S Jurčiakovou zo Zvolena si ešte poradila v troch setoch, ale na Pálešovú (TN) nestačila. Žiaľ nestačila na ňu ani Lichancová (turnajová štvorka). Ešte horšie sa to odvíjalo v dolnej vetve keď Antalová (turnajová dvojka) prehrala už v druhom kole s Ondračkovou (TN - 18). Medzitým sa najmladšia Klenovčanka Bálintová predierala dopredu cez Tisovú (TN) i Bottkovú (TN) až narazila na Ondračkovú. S ňou na M SR mladších žiakov v Šuranoch prehrala. Teraz ale urobila radosť a zdolala ju v troch setoch. Nahradila tak nečakaný výpadok Antalovej. Potom po prehre s víťazkou turnaja Kubíkovou (PO) získala bronzovú medailu. Vo štvorhre pár Balčarová, Bálintová prešiel len prvým kolom. Druhý pár Antalová, Lichancová sa s problémami dostal až do finále, kde s finalistkami dvojhry Machunkovou (TN), Kubíkovou (PO) prehral 12:15; 13:15. Balčarová, Bálintová prehrali s nimi 12:15; 14:16! Mix vyhral pár Kall, Kubí-

ková (PO), dvojhru chlapcov Hlivičan (TN) a štvorhru Haring, Vicen (BA).

Prešov 19.5.2007

M SR najmladších žiakov (do 11 rokov) sa konali v Prešove. Z Klenovca štartovali dievčatá Čajková, Lásková a Surová, z Hrachova Sarvašová a Krahulcová.

Lós nezičil dievčatám Hrachova, keď im prisúdil nasadené dievčatá Klenovca Láskovú resp. Čajkovú s ktorými prehrali. Hralo sa však o poradie a tak v ďalších bojoch si Sarvašová vybojovala 10. a Krahulcová konečné 13. miesto z 19 hrájúcich dievčat.

Dievčatá Klenovca hladko prešli tak druhým ako aj tretím kolom. O postup do finále zdolala Čajková Surovú vo dvoch setoch a Lásková prehrala v troch setoch s Grenčíkovou (TN). Vo finále výbornej úrovne Michaela Čajková zdolala Grenčíkovú vo dvoch setoch a tak získala historické prvé zlato v tejto novovytvorenej kategórii. Ivana Lásková s Renatou Surovou obsadili zhodne 3.-4. miesta. U chlapcov zvíťazil Draťva z ATU Košice pred Krajčovičom z Trenčína.

Ivan Majorský

Klenovské

noviny

Vydáva TeleDom pri OZ RODON Klenovec s podporou Obecného úradu v Klenovci. Adresa redakcie: TeleDom pri OZ RODON, Nám. Karola Salvu, 980 55 Klenovec. Šéfredaktor Mgr. Blažena Hrušková, redakčná rada Ing. Michal Kňazek, Július Molitoris, Stanislava Zvarová, grafická úprava Ing. Michal Kňazek. Telefón: 0911/886707, e-mail: klenovskenoviny@klenovec.sk. Reg. číslo MK SR: RP 121/2005, Tlač: REALITY-PRINT, Rimavská Sobota, Nám. M. Tompu 4, Rimavská Sobota